

Испаніѣ и скоро съсипалъ Ост-Готско-то царство у Италіѣ. Ост-Готскый царь Теодорихъ великый много благо-разумно управлялъ въ Италіѣ; нѣ по смръть-тѣ му (520) въ Вѣсточно-Готско-то царство ся родили неуряды и смѣтны, кои-то Юстиніанъ съзрѣлъ и пратилъ Велизаріа да поко-ри Италіѣ. Велизарій усвоилъ всичкы градове по Южнѣ и Сѣ-вернѣ Италіѣ, заробилъ и пратилъ въ Византіѣ краля Витегеса, и усвоилъ бы може бы цѣлѣ Италіѣ, да не быго повыкалъ Юстиніанъ назадъ и на мѣсто него пратилъ Нарцеса, кой-то разбилъ Готы-ты и усвоилъ до край Италіѣ въ 554 г. И така Италія станѣла область или Экзархіатъ на Византійскѣ-тѣ Имперіѣ. Така честито воевалъ Велизарій и противъ Славяны-ты, кои-то откамъ Дунава нападали на Византійскѣ-тѣ Имперіѣ, и противъ Персы-ты, коя-то нападали Азіятскы-ты прѣдѣлы на Имперіѣ-тѣ, тагы опустошявали

Освѣтъ тыя военны прѣдпріятія Юстиніанъ ся прославилъ и съ законодательство-то: великый законовѣдецъ Трибо-ніанъ съ другы правовѣдцы, по заповѣдь отъ Юстиніана, съ-бралъ всичкы урядбы и законы отъ прѣжни-ты импера-торы, написалъ книгѣ за изученіе правиды-ты най-послѣ събралъ и всичкы урядбы отъ самага Юстиніана — Кор-пусъ Юрисъ — . А въ исто — то врѣмя и патріархъ Го-анъ събралъ и црковны-ты законы — номоканонъ — Ю-стиніанъ такожде обрѣнѣлъ вниманіе на науки-ты и искус-ства-та; украсилъ Царійградъ съ много великолѣпны зданія, измежду кои-то прѣво мѣсто дръжи черква Свята Софіа, и запозналъ Европѣ съ свилодѣліе. По Юстиніана Византійска-та Имперія прѣзъ 150 г. не влиза въ очи съ ничто, достой-но за спомятъ: сѣверни народи, особено Славяне-ти и Араби-ти, както и на прѣдѣ, нападали на прѣдѣлы-ты на Имперіѣ-тѣ. Императори сваляли единъ другого отъ прѣ-стола, а распри за различни догматы на вѣрѣ-тѣ доврѣшялы неуряды-ты на дръжавѣ-тѣ. Отъ 717 г. кога стѣпилъ на прѣ-стола Львъ II Исаврянинъ подвижнижло ся безумно